

[Lone Dybkjær]

for, at jeg mindede fru Lilli Gyldenkilde om betonstalinister. Tænk, hvis fru Lilli Gyldenkilde havde sagt betonsocialdemokrater, så havde jeg haft et problem.

Jeg er ikke enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at det ikke kan betale sig at have to på halvdagsarbejde af én bestemt grund, nemlig fordi det, der er fuldstændig afgørende for arbejdsgivere i dag – og det gælder både i den offentlige og i den private sektor – er at have arbejdskraft, der er uddannet til det, arbejdskraften beskæftiger sig med. Det, der virkelig koster noget, er oplæringen til et ganske bestemt arbejde. Det er uddannelsen til et ganske bestemt arbejde, der koster noget, det er ikke frynserne og alt det andet, det er det faktisk ikke. Det er oplæringen, der er vigtig, og derfor kan det faktisk godt i nogle sammenhænge betale sig for arbejdsgivere.

Nu siger jeg ikke, at arbejdsgivere ikke gerne vil beskæftige folk på fuld tid, men jeg mener alligevel, at det kan føre til et uhensigtsmæssigt misbrug, og det fører i hvert fald ikke til de strukturændringer i samfundet, som er nødvendige, fordi man fastlåser arbejdstagerne til en ganske bestemt virksomhed, offentlig eller privat, og til et ganske bestemt arbejde, offentligt eller privat, som der i realiteten ikke er beskæftigelse til. Det er problemet, og derfor synes jeg, at man skal bryde.

Så vil jeg sige, at jeg er stærkt modstander af, at fru Lilli Gyldenkilde siger, at man nu kan udnytte systemet 100 pct., når man bliver fuldtidsarbejdsløs. Efter min opfattelse er det ikke udnyttelse af systemet, at man bliver arbejdsløs. Det har ikke noget som helst med udnyttelse at gøre. Det, jeg snakker om, når jeg siger, at man udnytter systemet, er, at man i realiteten ikke er fuldtidsarbejdssøgende, men har fuldtidsdækning f.eks. i form af arbejde plus supplerende dagpenge. Det er udnyttelse af systemet, hvis det i realiteten passer én bedst, hvad enten man er kvinde eller mand. Jeg bryder mig ikke meget om talen om alle de svage kvinder, bliver jeg nødt til at sige. Hvis man har 25 timers arbejde og får 12 timers supplerende understøttelse – hvordan det så end udregnes – er det udnyttelse af systemet, men når man er 100 pct. arbejdsløs, er det ikke udnyttelse af systemet, det er en realitet i form af en forsikringsordning.

(Kort bemærkning).

**Nyrup Rasmussen (S):**

Jeg har længe siddet og undret mig meget over fru Lilli Gyldenkilde's hovedindlæg og senere interventioner her; det får vi lidt mere tid til i næste runde, men jeg vil godt gøre én bemærkning nu.

Jeg tror, at fru Lilli Gyldenkilde skulle læse forslaget mere intenst omkring de supplerende dagpenge. For det første kan jeg oplyse fru Lilli Gyldenkilde om, at er der nogen, der er glad for den ordning, at man, når forudsætningen for, at man gik ind i et deltidsjob med supplerende dagpenge, ikke længere er til stede, nemlig når de supplerende dagpenge ikke længere kan udbetales, har ret til at gå over på fuldtidsforsikring, er der nogen, der er glad for den ordning, så er det samtlige landets arbejdsløsheds-kasser og samtlige landets lønmodtagere. Det kan jeg forsikre for.

Jeg synes, at det er beskæmmende at høre en underlig skjult mistillid. De folk, der tager sådan nogle deltidsjob med supplerende dagpenge, skal selvfølgelig have den ret, når forudsætningen ikke længere er til stede. De skal selvfølgelig kunne sige: Nu er forudsætningerne ikke længere til stede, og nu vil jeg vælge mellem to ting, enten at blive i mit job uden supplerende dagpenge eller at have ret til at gå over på fuldtidsforsikring, når jeg nu er fuldtidsforsikret. Det er faktisk noget, som bl.a. arbejdsløsheds-kasserne og Socialdemokratiet har arbejdet meget, meget længe for.

Der er en anden misforståelse, jeg godt vil rette: at antallet af deltidsforsikrede skulle blive færre alene som følge af aftalen om 52 uger, holder jo ikke. Det er ikke sådan, at antallet af mennesker på deltidsjob nødvendigvis bliver færre af den grund. I det øjeblik fru Jensen efter 52 uger med supplerende dagpenge har opbrugt sin periode, så kommer fru Sørensen og får et job på 52 uger med supplerende dagpenge, hvis ellers jobstrukturen i den pågældende kommune hænger sammen.

Jeg bliver nødt til at sige, at fru Lilli Gyldenkilde argumenterer, som om vi har den bedste verden af alle, når det gælder deltidsjob i kommuner og i den private sektor. Lad os nu gøre os klart, at det, der er meget stærkt brug for, er at få en bedre stillingsstruktur, en bedre balance mellem deltidsjob og fuldtidsjob, og det vil dette forslag bl.a. også bidrage til.